Влада – Радам!

Голос України

ГАЗЕТА ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ

№ 224 (2226) ♦ Четвер, 2 грудня 1999 року ♦ Ціна договірна

2 грудня

✔ 1919 р. Карпатську Україну проголошено автономною державою.
✔ 1919 р. Початок Першого зимового походу Армії УНР.
✔ 1983 р. Набрала чинності Конвенція про заборону чи обмеження застосування негуманних видів зброї.
✔ 1991 р. Республіка Польща і Канада перші визнали незалежність України.

Питання номер один

Завтра у Верховній Раді відбудеться міжнародний семінар з проблеми скасування смертної кари в Україні.

Проводитимуть його під егідою Ради Європи, і участь у цьому заході візьмуть представники підкомітету з питань прав людини Юридичного комітету Парламентської Асамблеї Ради Європи. Нагадаємо, що скасування смертної кари є одним із зобов'язань України, узятих під час вступу до Ради Європи. І головним чином через невиконання нашою державою саме цього зобов'язання парламентська делегація України у ПАРЄ може позбутися деяких своїх повноважень у січні, на наступній сесії асамблеї.

У номер

Запасатися свічками й терпінням

Телефон львівського корпункту обривають пенсіонери: «Дайте телефон Президента, може, він не знає, що тут — суцільна темрява». «Львівобленерго» попереджає про вимкнення енергопостачання щодня з 16-ї до 23-ї години (насправді «пауза» може тривати й 10—11 годин) і закликає до економії — вмикати лише необхідні електроприлади, не користуватися ліфтами, запастися свічками й терпінням. Припиняється водопостачання, зупиняється електротранспорт. До того ж енергетична криза призводить і до людських жертв. Так, у Бродівській районній лікарні через відсутність електроживлення лікарі не змогли терміново прооперувати жінку, яка невдовзі померла. При свічках робили кесарів розтин породіллі...

Парламентська хроніка

Житловий кодекс житла не замінить

Ранкове й денне засідання 1 грудня

Вісім років тому український народ на референдумі підтримав Акт проголошення незалежності України. А напередодні втретє в історії незалежної держави відбулася процедура інавгурації Президента. Саме ці дві події і були в центрі уваги виступів із заявами депутатських фракцій і груп.

Водночас триває реструктуризація парламенту: чимало народних обранців переходять із одних депутатських груп і фракцій до інших. Так, ще два депутати — Віктор Суслов і Юрій Спіженко — покинули фракцію СелПУ. Щоправда, Віктор Суслов поки що залишається у ролі «вільного стрільця», а от Юрій Спіженко поповнив лави групи «Трудова Україна». Разом з ним до «трудовиків» подалися з фракції Партії зелених України Інна Богословська і Григорій Дашутін. Фракцію «Реформи-Конгрес» покинув Іван Білас.

(Закінчення на 2-й стор.).

Фото Сергія КОВАЛЬЧУКА.

На вшанування пам'яті борців за незалежність Київська міська Координаційна рада блоку політичних партій провела акцію на могилі Героїв Крут — Аскольдовій могилі. Учасники продовжили мітинг біля стін Верховної Ради.

Фото Сергія КОВАЛЬЧУКА.

Аварія

Одесити просять води

Останні дві доби листопада не просто добряче попсували нерви одеситам, а й поставили під загрозу здоров'я людей та санітарний стан міста: Одеса залишилася без води. Причина — аварія на центральній водорозподільчій станції міста, де вирвало метровий шмат 750-міліметрової чавунної труби, прокладеної ще сотню літ тому. Перекрити воду, аби провести ремонт, виявилося справою непростою, — довелося зупиняти навіть роботу водогінної станції «Дністер», що в Біляївці. Відповідні служби міста виявилися слабо підготовленими до несподіваного випробування: зі значною затримкою організували підвезення води до лікарень та пологових будинків, а багато шкіл та дитсадків довелося тимчасово закрити. Населення ж брало воду з сумнівних джерел, влаштовуючи біля них довжелезні черги. Оскільки глибинних свердловин з питною водою у більшості районів міста немає, вони діють лише дейнде на околицях.

Абзац з листа

Від першої до останньої

«Голос України» передплачуємо з першого номера і не збираємося з газетою прощатися. Читаємо від першої до останньої сторінки, а чоловік ще й «політінформацію» проводить серед знайомих. Зачитує їм уривки із газети і цілі статті. Іноді дивлюся: 5—6 людей оточують чоловіка і дискутують. Спасибі колективу редакції за цікаву газету. Успіхів вам, хороших публікацій і в новому, 2000 році!

З повагою,
А. КОВАЛЬЧУК.

Запоріжжя.

❍ *У Києві відкрито Центр соціально-трудової реабілітації інвалідів.*

❍ *В Україні відключено від енергопостачання третину підприємств-боржників.*

❍ *У Запоріжжі помер світовий рекордсмен із стрибків у висоту Володимир Ященко.*

P.S.

У номер

✔ Дніпропетровськ

Не вір очам своїм?

Доки пояснювали, чому подорожчав хліб, запевняючи водночас, що з іншими продуктами нічого подібного не станеться, у Дніпропетровську зросли ціни й на молоко, сметану, вершкове масло та інші молокопродукти. Це мов той випадок, про який говорив колись Козьма Прутков: коли бачиш на ярликах вищі ціни — не вір очам своїм, і квит.

✔ Ужгород

Закарпатці — за такого прем'єра

Колектив Берегівської центральної районної лікарні підтримує Президента України Леоніда Кучму в тому, щоб залишити на посаді Прем'єр-міністра Валерія Пустовойтенка.

«Прем'єр-міністр, — йдеться у зверненні медиків, —багато зробив для продовження будівництва лікарняно-поліклінічного корпусу в Берегові та його оснащення сучасним обладнанням і постійно турбується про розвиток охорони здоров'я у краї».

Як повідомляють засоби масової інформації Закарпаття, кандидатуру Валерія Пустовойтенка на посаду Прем'єр-міністра підтримують колективи ВАТ «Хустський завод будматеріалів», Закарпатського дослідно-металургійного заводу, Рахівського лісокомбінату та картонної фабрики, ТОВ «Закарпатполіметал» та інші установи і організації краю.

✔ Вінниця

Світить зірка Пирогова

Учені Кримської обсерваторії відкрили нову зірку Сонячної системи. І назвали її іменем видатного хірурга Миколи Пирогова. Свідоцтво про відкриття малої планети вручив представникам музею-садиби Пирогова у Вінниці провідний спеціаліст обсерваторії доктор фізико-математичних наук Микола Черних.

20 останніх років народний лікар провів у селі Вишня під Вінницею (нині Пирогове). Уже 118 років тут у церкві-некрополі зберігається забальзамоване тіло вченого. За час існування музею його відвідали більш як 6 млн. чоловік із 146 країн світу.

✔ Хмельницький

За три гривні — три життя

Увечері, 30 листопада, в центрі Хмельницького тишу розірвали пістолетні постріли. Події розгорталися в кафе «Ідеал». Конфлікт виник з банальної причини —гості розбили бокал і офіціантка нарахувала їм ще три гривні. Один із розлючених клієнтів «кавказької національності» вихопив пістолет і відкрив вогонь. Двох барменів було вбито відразу, кухаря з трьома кулями доставлено в реанімацію.

Уже серед ночі вбивцю було затримано. Біля місця ймовірного переховування спільника вбивці було влаштовано засідку. Та під ранок сюди прийшов... працівник міліції Н., що був у близьких стосунках з розшукуваним. У темряві його сплутали з підозрюваним, під час затримання він учинив опір, не повідомивши, що сам є працівником міліції. Внаслідок сутички міліціонера було вбито.

Отака ціна життя — за бокал у три гривні загинуло троє людей!

✔ Фотофакт

Учора у військах Національної гвардії розпочався новий навчальний рік — молодим гвардійцям вручили зброю.

Фото Юрія ВЕНГЕРЕША.

Житловий кодекс житла не замінить

Ранкове й денне засідання 1 грудня

Парламентська хроніка

(Початок на 1-й стор.).

Потім Голова Верховної Ради Олександр Ткаченко поставив на голосування три проекти концепції поліпшення становища жінок, але жоден з них не набрав потрібної кількості голосів.

Сьогодні є кілька структур, в тому числі державних, які виконують функції охорони, і народний депутат Олександр Бандурка представив три законопроекти, що законодавчо врегульовують проблеми в цій сфері. Зокрема, депутатам пропонувалося прийняти проект закону "Про професійну охоронну діяльність", «Про державну охоронну службу» та «Про недержавну охоронну діяльність». Однак, як показало обговорення, більшість народних обранців, погоджуючись із потребою у правовому врегулюванні діяльності різних охоронних структур, все-таки не поспішали прийняти їх у першому читанні. Понад те, дехто з промовців запропонував об'єднати всі законопроекти в один. Отож більшість сесійного залу зійшлася на думці: передати їх на доопрацювання і на наступний розгляд винести єдиний законопроект.

В. о. голови державного Комітету з питань будівництва та архітектури Володимир Гусаков виніс на суд народних депутатів проект Житлового кодексу. За його словами, кодекс врегулює порядок надання житла за рахунок держави, взяття на житловий облік в нових економічних умовах, деякі інші проблеми. Доповідач стверджує, що житлом насамперед забезпечуватимуть малозаможних та соціально незахищених громадян. Водночас Володимир Гусаков зазначив, що проект кодексу визначає права забудовників, вирівнює можливості для тих, хто хоче будувати житло власним коштом. Він підкреслив, що на зміну ордера прийде договір оренди житла. Кодекс урегульовуватиме й деякі інші проблеми, в тому числі використання службового житла, виселення громадян з житла тощо.

Після перерви тривало обговорення проекту Житлового кодексу, який викликав суперечливі оцінки народних обранців. Одні промовці вважали, що, попри окремі недоліки, його можна прийняти у першому читанні. Проте більшість, думку якої висловив Леонід Косаківський, переконана: проект кодексу має чимало істотних недоліків, а тому його потрібно доопрацювати і винести на повторне перше читання. Вони вважають: документ мало захищає конституційні права громадян, а також не дозволяє сподіватися їм на вирішення житлових проблем. Так, народний депутат Віталій Черненко у своєму виступі зауважив: «Треба, зокрема, хоча б уточнити умови, за яких громадян можна ставити на квартоблік для поліпшення житлових умов».

Верховна Рада прийняла рішення — проект Житлового кодексу доопрацювати і винести на повторне перше читання не пізніше 1 січня 2000 року.

Народні обранці розглянули також низку інших законопроектів.

Володимир КОРОЛЮК.

УКАЗ ПРЕЗИДЕНТА УКРАЇНИ

Про продовження виконання Кабінетом Міністрів України його повноважень

Відповідно до частини п'ятої статті 115 Конституції України **постановляю:**

Кабінету Міністрів України, який склав повноваження перед новообраним Президентом України, продовжувати виконувати свої повноваження до початку роботи новосформованого Кабінету Міністрів України.

Президент України Л. КУЧМА.

м. Київ,
30 листопада 1999 року.
№ 1510/99.

Бешкетують ласі до смаженої поросятини

З приводу псевдомистецької акції «Таємна вечеря-2000»

Коли на світанку української незалежності, на початку дев'яностих років, романтично налаштовані тодішні провідники гуманітарної політики в нашій державі віце-прем'єр Микола Жулинський та міністр культури Іван Дзюба ініціювали в Національній опері новорічний «Віденський бал», громадськість й особливо преса засудили починання. Сьогодні та подія бачиться дещо інакше. І ось чому.

Маємо тепер чимало досить галасливих комерційних заходів, що представляють суспільству «кращих синів та дочок» країни. Назвемо для прикладу хоча б «Золоту фортуну» чи «Таврійські ігри». Зрозуміло, що вони мають таке собі відношення до справи консолідації діячів культури та науки, формування української еліти.

І тому, коли б ми з розумінням поставилися до несміливих кроків М. Жулинського та І. Дзюби, може, сьогодні мали низку культуротворчих акцій, які справді репрезентували б громадськості тих, хто серцем й душею відданий вітчизняній духовності.

Пустот у суспільному житті, як відомо, не буває. Сьогодні їх заповнили «зірки»: вірки-сердючки, кролики, довгоносики тощо. «Ощасливлені» ми й чималою кількістю гучних «акцій», організатори яких не великих людей століття чи тисячоліття хочуть визначити, а насамперед привернути увагу до своїх самозакоханих персон.

До таких «ініціатив» належить й так звана символічна акція «Таємна вечеря-2000», яку її організатори навіть висунули на здобуття Державної премії України імені Т. Шевченка нинішнього року (!?), а один з телеканалів представив своїм глядачам. Суть видовища — обирання українського Ісуса Христа та його 12 апостолів.

Добродії, котрі поки що нічим особливим не проявили себе в мистецтві, натомість стали «суддями» творчості шанованих й справді талановитих людей, які вписали свої імена до історії вітчизняної культури.

Мал. Василя ФЛЬОРКО.

Не будемо пропагувати (багато честі!) імена ініціаторів «акції», зауважимо лише: один з них ласий до смаженої поросятини й прославився тим, що готував своє улюблене блюдо просто посеред зали прийомів в організації, де працював.

Що ще сказати?

Мабуть, те, що доки ласі до смаженої поросятини й скандалів будуть кидати зухвалі виклики обуреній громадськості, доти незалежна Україна не виробить науково обгрунтованої культуротворчої державної політики й не буде послідовно реалізовувати її.

Віталій АБЛІЦОВ.

Приватизація під державним контролем

У комітетах ВР України

До повторного першого читання Комітет Верховної Ради з питань національної безпеки і оборони підготував кабмінівський проект закону про обмеження приватизації підприємств Міністерства оборони України.

Приватизація підприємств Міністерства оборони, на думку народних депутатів, має здійснюватися на таких засадах:

пріоритет державних інтересів і додержання законності в процесі приватизації;

визначення Верховною Радою за поданням Кабінету Міністрів переліку підприємств, які можуть бути приватизовані;

використання майна цих підприємств лише за цільовим призначенням;

надання пільг з придбання акцій членам трудових колективів підприємств, що приватизуються, працівникам цих підприємств, які вийшли на пенсію, та військовослужбовцям;

платність відчуження державного майна;

обов'язковість залишення не менш як 51 відсотка акцій у державній власності і недопущення передачі частки державного майна в оперативне управління приватним структурам.

Кошти, одержані від продажу акцій, вважають фахівці, мають розподілятися таким чином:

95 відсотків зараховуються до державного бюджету і використовуються лише на потреби оборони згідно з кошторисом Міністерства оборони; з них не менш як 30 відсотків виділяються на кредитування технічного переоснащення підприємств, які приватизуються;

5 відсотків справляються на відшкодування витрат, пов'язаних з приватизацією.

Комітет ухвалив рекомендувати Верховній Раді прийняти проект закону «Про обмеження приватизації підприємств Міністерства оборони» за основу.

Прес-служба Верховної Ради України.

Колектив працівників апарату Верховної Ради України висловлює щире співчуття головному консультантові Секретаріату Верховної Ради Краснику Миколі Григоровичу у зв'язку з тяжкою втратою — смертю його дружини **Єви Дмитрівни.**

Пожартували — і досить

Інавгураційна промова

Президента України Л. Д. Кучми

Національний палац «Україна», 30 листопада 1999 року

Шановні співвітчизники!

Високоповажні зарубіжні гості!

Україна разом з усім людством наближається до епохального рубежу, за яким — XXI століття і третє тисячоліття.

У переддень цієї хронологічної віхи ми водночас переступаємо і через доленосний історичний Рубікон.

Саме так слід розглядати і оцінювати волевиявлення українського народу на президентських виборах.

Він висловився за своє майбутнє і одержав його гарантії.

Гарантії ясного, передбачуваного, гідного майбутнього, яке буде творитися не сліпою грою стихійних сил та процесів, не волею однієї людини чи партії, а усім народом, нашим розумом і руками.

Отже, сьогоднішній день є для мене датою не власного торжества, не особистої перемоги, а торжества і перемоги усієї української спільноти.

Якщо ж за великим рахунком, то і всієї Європи.

Актом інавгурації Президента для України увінчується перелік визначних подій XX століття.

Відходить у минуле епоха — прекрасна і жорстока, позначена високими злетами людського духу та розуму і бездонними прірвами варварства.

Вона принесла небачені випробування і водночас — незабутній, омріяний багатьма поколіннями, акт відродження української державності.

На своєму крутозламі ця епоха підняла Україну від статусу однієї із складових республік Радянського Союзу до повнокровного самостійного життя, міжнародного визнання, до вершин європейської і світової політики.

Сьогодні, на порозі нового віку і нового тисячоліття, можемо з повним на те правом сказати: ми — народ тійкий, волелюбний і сильний.

Народ, який зумів вистояти і зберегти себе у вогненному горнилі революцій, двох спустошливих світових війн, братовбивчих конфліктів, нещадних голодоморів та репресій.

Народ, який прийняв на себе удар Чорнобиля і заслонив собою від глобальної катастрофи людство.

Народ, який відчув себе єдиним цілим.

Нинішні вибори вперше не призвели до чергового ідеологічного його розколу по Збручу, Дніпру, Перекопу чи якихось інших лініях, до непримиренного розмежування різних регіонів за політичними симпатіями та уподобаннями.

День 14 листопада став фактично другим всеукраїнським референдумом. Він засвідчив, що наше суспільство вже не збочить і не зійде з курсу, який обрало для себе вісім років тому, 1 грудня 1991 року.

Складаю щиру подяку українському народові за активність і державницький підхід на виборах, за розуміння й підтримку діючого Президента.

Я був чесним перед Богом і людьми, відкрито й відверто говорячи про непрості життєві реалії. Не обіцяв і не міг обіцяти солодких ілюзій, негайного розв'язання всіх проблем, що нагромадилися за багато десятиліть.

У тому, що ви, дорогі мої співгромадяни, зробили саме такий вибір, вбачаю доказ і наслідок вашої мудрості, політичної зрілості, психологічного перелому, необоротності вашої орієнтації на демократичні та ринкові перетворення.

Висловлюю вдячність вітчизняним та міжнародним спостерігачам, журналістам, усім, хто сприяв вільному і демократичному волевиявленню українського народу.

Щире спасибі моїм численним прихильникам, які самовіддано працювали під час виборчої кампанії, доклали багато зусиль в організаційній та пропагандистській роботі.

Я глибоко вдячний главам держав та урядів, політикам і громадським діячам, своїм співвітчизникам та іноземним громадянам, які привітали мене з обранням. Це ще одне визнання того, що президентські вибори в Україні відбулися демократично і цивілізовано.

Звертаюся зі словами подяки до співвітчизників за рубежем, української діаспори, яка у відповідальний час народного вибору була, як завжди, зі своєю історичною батьківщиною.

Звичайно, ми ще не досягли загальновизнаних зразків демократії.

Але ніхто не може заперечити, що наша держава і суспільство динамічно проходять той шлях, для якого іншим країнам знадобилися десятиліття і віки.

Я засвідчую своє розуміння позиції всіх співгромадян незалежно від того, якою вона є.

У цьому також вияв і доказ демократичного розвитку України.

Природне і зрозуміле невдоволення людей передусім умовами свого життя, темпами економічних трансформацій сприймаю як серйозний сигнал усім органам та гілкам влади.

Це спонукає мене, усіх нас до адекватних рішень і дій.

Сьогодні цілком очевидні такі принципові висновки.

Перший. Україна вже ніколи не відмовиться від своєї незалежності і не повернеться до попередньої політичної та економічної системи.

Другий. Підводячи рису під своїм минулим, ми не відрікаємося від жодної з його сторінок.

Не відрікаємося від власної історії.

Історична пам'ять, розуміння того, хто ми і якого роду, допоможуть зміцнити державу і зцементувати націю.

Без усвідомлення цього молодому поколінню буде важко творити і вести у прийдешнє країну, яка має все, щоб посісти гідне місце у європейському та світовому співтоваристві.

Адже саме за це молодь переконано висловилася на виборах.

Без такого розуміння ми послабимо зв'язок поколінь, розгубимо підтримку людей старшого віку, які відстоювали Україну, примножували її міць і славу.

Переконаний: на цій основі у нас буде спільна мова, буде динамічний поступ.

Вважаю за необхідне наголосити на цьому особливо, як Президент усього українського народу.

Виходжу з того, що понад усе потрібно зберегти і примножити ресурси стабільності, злагоди і порозуміння, утримати сприятливий політичний клімат.

Енергія першого пориву, яка допомагала нам іти вперед, болісно переборюючи самих себе, неминучі об'єктивні складнощі, вичерпується і потребує підсилення, додаткових імпульсів.

А таке підсилення, такі імпульси може генерувати тільки спільність людей, згуртована єдиною національною ідеєю.

Я розглядаю це як обов'язкову передумову для розв'язання свого визначального, основоположного завдання — піднесення добробуту, поліпшення життя народу.

Ставлю на перше місце людський, соціальний вимір, яким нам до цього часу доводилося з різних причин жертвувати.

І, насамперед, в інтересах зміцнення конструкції держави.

Під таким кутом зору розглядатиму кожне своє рішення і дію, все, що робиться у державі й суспільстві.

Зусилля будуть зосереджені на одночасному вирішенні нагальних поточних і перспективних проблем.

Маю намір викласти основи економічної та соціальної політики на 2000-2004 роки у щорічному посланні до українського народу, з яким виступлю у Верховній Раді.

Тому акцентую увагу лише на окремих, вузлових моментах.

В економіці буде прискорено вирішення першочергових базових завдань перехідного етапу її розвитку.

Це нагромадження та приведення в дію потенціалу економічного зростання, формування критичної маси ринкових перетворень, дальше розгортання економічних відносин на самодостатній ринковій основі.

Радикальні кроки буде зроблено у реформуванні бюджетної та податкової систем, розв'язанні земельного питання як основи аграрної реформи, розвитку та захисті підприємництва, зміцненні позицій національного капіталу, підтримці вітчизняного виробника і формуванні внутрішнього ринку.

У поєднанні з іншими масштабними заходами, дальшою лібералізацією та дерегулюванням економічних відносин це дасть нам змогу в основному завершити перебудову української економіки за ринковим проектом.

І разом з тим закладе базу для проведення реальної, сильної соціальної політики.

Основні її складові: зміна політики доходів в інтересах людей з випереджаючими темпами зростання заробітної плати, невідкладне здійснення пенсійної реформи, перебудова системи охорони здоров'я, ефективна політика зайнятості, дієва адресна підтримка найменш захищених верств населення.

Забезпечуючи умови для розкриття потенціалу всіх наших громадян, ми повинні приділяти особливу увагу молоді і представникам старшого покоління. Тобто тим, хто ще має вступити в активне трудове життя і хто з нього вже вийшов.

Як один з принципових компонентів соціальної політики держави розглядаю стимулювання людей до набуття приватної власності і захист їхніх прав.

У широкому плані я ставлю для себе завдання змістити в економічну і соціальну площини центр ваги всіх державних та суспільних справ.

Консолідована робота на цьому найскладнішому, вирішальному напрямі має лягти в основу своєрідного, неписаного суспільного договору.

Повторюю: консолідована робота з солідарною відповідальністю уряду і парламенту.

Акцентую на цьому увагу і тому, що соціально-економічна ситуація визначає не тільки умови життя людей.

Від того, як будемо вирішувати внутрішні свої проблеми, і сьогодні, і в найближчі роки залежатиме національна безпека України.

Окрім усього іншого, я зараз відношу сюди енергетичну та екологічну безпеку, те, що пов'язано з роллю України як транзитної держави, питання військово-економічної безпеки.

І, звичайно усі компоненти обороноздатності держави.

Буде оптимізовано структуру та чисельність Збройних Сил України, підвищено ефективність системи прийняття адекватних зовнішньополітичній обстановці рішень щодо використання оборонного потенціалу країни.

Серед невідкладних завдань — удосконалення системи єдиного і комплексного планування оборонних заходів, відпрацювання механізму цивільного контролю за діяльністю воєнної організації.

На основі того, що вже зроблено, і надалі підвищуватиметься суспільний престиж професії захисника Вітчизни, краще забезпечуватиметься всім необхідним людина зі зброєю.

У контексті зміцнення національної безпеки я надаю особливого значення боротьбі з корупцією та злочинністю.

Цього лиха ще не вдалося уникнути жодній державі і жодному суспільству. Вся сутність у тому, яких масштабів воно набуває і як йому протидіють.

У нас корупція і злочинність, особливо в економічній сфері, є породженням слабкості держави, недовершеності економічної системи, недоліків у діяльності правоохоронних, судових та інших органів, неповноти і недосконалості законодавчої бази.

І не в останню чергу — спадщини, рудиментів командно-адміністративної системи.

Відповідно акценти буде перенесено на застосування і поєднання двох основних підходів у боротьбі з цими явищами — адміністративно-примусового і економічного.

У тому числі й особливо — на рішучому очищенні державного апарату.

Державний службовець — це має означати службу державі, обстоювання її інтересів.

І ми цього доб'ємося.

Стою на тому, що жорсткий прагматизм сьогоднішніх реалій і завтрашніх завдань не повинен відсувати на задній план проблеми духовності, збіднювати наш внутрішній світ, розхитувати моральні засади українського суспільства.

Тим більше, що це постійно і відчутно впливає на всі сфери нашого життя, визначає моральне здоров'я та історичні перспективи нації, обличчя держави, її престиж, роль і місце у світовому співтоваристві.

Це спонукає мене розглядати духовне відродження і як невід'ємну складову відродження державного.

Звідси гострий імператив нашої доби: на ділі віднести до найважливіших державних пріоритетів розвиток освіти, науки, нових технологій.

Віднести до найвищих суспільних чеснот інтелект, інтелігентність, освіченість, внутрішню культуру людини.

Маючи на увазі і те, що культура — один з найточніших індикаторів розвиненості суспільства, його прихильності до загальнолюдських цінностей, високої моральності.

Ми повинні постійно, старанно і любовно обробляти цю ниву. Бо на занедбаному полі виростає тільки бур'ян.

Це важливо і тому, що в сучасному світі з його відкритістю, інтенсивними контактами, впливами та експансіями можуть вистояти тільки сформовані і консолідовані культури.

А поразка своєї культури сьогодні означала б політичну та економічну завтра.

За всіх часів та умов, а нинішніх особливо, багато важать позиція і практичні дії інтелігенції.

Сподіваюся, що вона буде й надалі виконувати своє суспільне призначення і громадянське покликання як активний фермент нації, основа її духовного середовища, провідник національної ідеї і національної волі, злагоди, примирення та творення.

Зрозуміло, що така висока місія покладає на її носіїв не менш високу відповідальність.

З позицій жорсткого прагматизму ми будемо підходити і до питань зовнішньої політики держави.

Набуваючи на ходу досвіду в цій практично новій для нас сфері, вдалося сформувати сприятливе для України міжнародне середовище.

На даному етапі результативність зовнішньополітичного курсу України, її міжнародний авторитет та імідж визначатимуть два основні чинники.

Перший — як ми розв'язуємо внутрішні проблеми.

Другий — наскільки активно й осмислено, з урахуванням національних інтересів адаптуємося до реалій сучасного світу.

Світу, який інтегруючись, продовжує жити за законами конкуренції.

Ключовими орієнтирами у нашій зовнішній політиці є її багатовекторність, прогнозованість і стабільність, збереження позаблокового статусу України.

Підтверджуючи свій європейський вибір, ми ставимо за стратегічну мету вступ до Європейського Союзу.

Вимоги до членів ЄС багато в чому збігаються з завданнями, які планується вирішувати у внутрішній сфері.

І насамперед тими, що стосуються якості життя народу.

Вступ до Євросоюзу — справа на перспективу. А до невідкладних відношу відновлення репутації нашої держави у Раді Європи.

Європейський вибір України, як і вся логіка, сутність та цілі її зовнішньої політики, диктуються конкретними геополітичними реаліями.

Знаходячись на європейському перехресті, у складній системі міжнародних координат, будучи одночасно частиною Центральної, Східної та Південно-Східної Європи, наша держава не може не розвивати тісні стосунки з усіма країнами цих регіонів.

На одному з головних місць — стратегічне партнерство з Росією.

У ньому нерозривно переплітаються всі резони й аргументи — від історичних і геополітичних до суто житейських, людських.

Стабільність україно-російських відносин багато в чому визначає, без перебільшення, безпеку всієї Європи.

Ще один з ключових зовнішньополітичних напрямів пролягає через стратегічне партнерство зі Сполученими Штатами Америки.

Ми будемо поглиблювати стосунки з державою — світовим лідером, який надав Україні за роки її незалежності неоціненну політичну, фінансову, економічну і технічну допомогу.

Усі ці три магістральні вектори української зовнішньої політики —самодостатні і взаємодоповнюючі.

Ми будемо органічно поєднувати їх із співпрацею на всіх інших напрямах.

Це стосується наших найближчих сусідів — Польщі, Словаччини, Угорщини, Румунії, Білорусі, Молдови, Туреччини.

Так, вагомий попередній досвід співпраці з Польщею може стати добрим підгрунтям для вироблення і здійснення спільної декларації «Разом — у XXI століття».

Нової динаміки набуде співпраця з усіма країнами — учасницями Співдружності Незалежних Держав, країнами Балтії.

Сподіваємося на тісне співробітництво з Францією, Німеччиною, Італією, Японією, всіма державами ЄС.

Будемо зміцнювати відносини з Китаєм і Канадою, Індією і Пакистаном, Кореєю і Ізраїлем, іншими державами Азії, Африки та Латинської Америки.

У зв'язку з обранням України до Ради Безпеки ООН відкриваються нові перспективи розширення її співробітництва з цією та іншими авторитетними міжнародними організаціями, зокрема ОБСЄ, ОЧЕС, НАТО.

Україна має всі підстави для того, щоб стати потужною регіональною державою, відігравати важливу геостратегічну роль у новому світовому порядку наступного століття.

І ми будемо серйозно, напружено працювати над використанням цих можливостей.

У періоди, коли ламається, переходить з одного стану в інший система життєустрою людей, державна машина повинна бути особливо чутливою до суспільних інтересів та потреб.

А державна влада — особливо відповідальною. І вже в цей час бути сильною, навіть сильнішою за зрілі, усталені демократії.

Усе це вимагає від мене ставити питання:

— про відповідність конструкції державної влади її призначенню та завданням;

— про відповідальність влади перед народом.

Для їх вирішення я запропоную радикальні заходи, зміни по суті.

Українська держава не може і не буде залишатися заручницею недосконалої організації системи державної влади, її нестабільності, аматорських підходів у прийнятті важливих рішень, непередбачуваних політичних метань у крайнощі.

Влада зобов'язана і буде забезпечувати послідовність, стабільність і динамізм у розвитку країни.

За Конституцією України Президент є главою держави. Це означає, що єдиний носій суверенітету і єдине джерело влади — народ — покладає на нього гарантії забезпечення громадянської злагоди в суспільстві, узгодження у діяльності органів державної влади та їх взаємодії з органами місцевого самоврядування.

Я це робитиму. Така норма випливає з самої природи поста глави держави, і Конституційна комісія не випадково закладала її у проект Основного Закону.

Українській державі ще властиві чимало рис, успадкованих від тоталітарного минулого, адміністративно-командної системи.

Це природно і зрозуміло, оскільки у зламі цієї системи ми пішли не революційним, а еволюційним шляхом.

Але нині той адміністративно-управлінський гібрид, що витворився, вступає у дедалі гостріше протиріччя з практикою і завданнями демократизації державного та суспільного життя, утвердження ринкових відносин.

Тому в першу чергу буде здійснено глибоку і всеосяжну адміністративну реформу, приведено структуру державного управління у відповідність до сучасних вимог.

Уряд, парламент, інші органи влади та управління потрібні не для минулого, а для сьогодення і майбутнього.

Будуть більш оптимально розмежовані функції і збалансовані інтереси та рівні відповідальності між центром і регіонами при забезпеченні та зміцненні єдності і цілісності держави.

Не менш важливий аспект адміністративної реформи — кадровий.

Він передбачає, з одного боку, істотне скорочення державного апарату та адміністративних витрат загалом.

З цієї причини у ході правової реформи — а вона також є невідкладною і охоплює всі правові блоки держави — центральне місце займе робота над законодавством з питань організації та функціонування публічної влади.

З другого боку, народові, державі потрібна не тільки дієздатна, а й чесна влада.

Що вимагає, крім усього, посилення орієнтації на кадри нової генерації — прагматиків і професіоналів.

Людей високої моральності і рішучої дії, здатних матеріалізувати свій патріотизм у конкретних справах.

Відповідно оцінювати кадри треба — і я це буду робити сам та вимагати цього від інших — не за деклараціями про особисту відданість і не за партійною приналежністю, а за організацією справи і досягнутими результатами на доручених ділянках.

А в сумарному вираженні — за станом справ в економіці, соціальним самопочуттям наших громадян.

Як глава держави, я приділятиму особливу увагу політичному структуруванню українського суспільства, утвердженню демократичних інститутів, реальному забезпеченню прав та свобод людини і громадянина.

Вбачаю в цьому чи не найважливіший фактор зміцнення держави, цивілізованості влади, побудови громадянського суспільства.

Я ініціюватиму прискорення прийняття закону про політичні партії, який допомагав би їм брати на себе роль політичних кристалізаторів суспільства і реально з цією роллю справлятися.

А водночас чітко і вичерпно окреслював права та обов'язки політичної опозиції, надійно убезпечував суспільство від деструктивних намірів та дій.

Виступаючи за чесну політику, я звертаюся до всіх відповідальних політичних сил України із закликом до порозуміння.

Час зрозуміти: вибори закінчилися. А отже, треба закопати вигострену у передвиборних баталіях зброю, відмовитися від налаштованості на конфлікт, на перманентну боротьбу і взятися за спільну працю в ім'я свого народу.

Україна, як мати, у нас одна, і нічого її ділити.

Давайте спрямуємо на утвердження в суспільстві благотворної атмосфери конструктивізму, взаємодопомоги, доброзичливості силу вільної преси, авторитет та впливовість професійних спілок, церков, національно-культурних об'єднань, усіх спільних ланок, аж до сім'ї.

Це потрібно для того, щоб на українській землі були міцна держава, справедлива людська спільнота, гідне життя.

Дорогі співвітчизники!

Шановне зібрання!

Я виборював право на найвищий державний пост не для того, щоб тільки залишитися в історії України третім її Президентом.

Сьогодні я збагачений досвідом — як позитивним, так і негативним.

Сьогодні я краще, повніше знаю, що і як треба робити.

І чого робити не слід.

Ця впевненість у своїх силах і можливостях, силах і можливостях українського народу дає мені підстави сказати: перед вами постане новий Президент.

Я вірю в Україну, в її яскраву зорю і щасливу долю, в добробут і процвітання свого народу.

І в ім'я цього буду працювати.

Хай Бог додає нам сил у цій святій справі!

Хроніка. Факти. Події

✓ Москва

Обмінялися шпигунами

МЗС РФ офіційно запропонувало другому секретареві військово-політичного відділу посольства США Чері Лібернайт залишити Росію. ФСБ твердить, що американка є кадровим співробітником ЦРУ і її було затримано під час «шпигунської акції». Російські спецслужби заперечують, ніби вислання американського дипломата пов'язане з тим, що днями у США офіцера американських ВМС Деніела Кінга звинувачено у шпигунстві на користь Росії.

✓ Софія

Європа хоче уникнути «другого Чорнобиля»

Болгарія і Європейський союз досягли принципової домовленості щодо дострокового виведення з експлуатації чотирьох старих реакторів атомної станції у Козлодуї. Поки що Болгарія щороку отримуватиме від ЄС до 250 мільйонів євро на підтримання свого енергетичного комплексу. Закриття старої АЕС у Козлодуї було однією з умов початку переговорів про вступ Болгарії до ЄС.

✓ Ольстер

Здати все до останнього набою

Сьогодні, 2 грудня, Ірландська республіканська армія офіційно назве ім'я свого представника для зв'язків з комісією Джона де Шастелена, що займається роззброєнням напіввійськових формувань на території Північної Ірландії. Згідно з мирними домовленостями 1998 року ІРА має відмовитися від терористичних дій і здати зброю.

✓ Вашингтон

Не пий з калюжі...

Більш як половина найбільших рік світу серйозно вичерпані й забруднені, що загрожує здоров'ю людей. Про це йдеться у заяві Всесвітньої комісії з питань води у XXI столітті. Найзабрудненішими вважають Жовту ріку, Амудар'ю, Сирдар'ю, Колорадо, Ніл, Волгу і Ганг.

✓ Панама

Розпрощалися з Пентагоном

Території останніх воєнних об'єктів США, розташованих у Панамі, перейшли у повне розпорядження влади цієї центральноамериканської країни. Таким чином завершився 80-річний період військової присутності Пентагону на панамській території.

✓ Монтевідео

За п'ятої спроби став президентом

У другому турі голосування уругвайці обрали президентом 72-річного Хорхе Батльс, кандидата від правоцентристської партії «Колорадо», яка править у країні протягом останніх 15 років. До цього кандидат уже чотири рази безуспішно намагався виграти президентські вибори.

✓ Фотофакт

Єгиптянин Нассер Ахмед і його п'ятирічна донька в американській Спілці громадянських свобод у Нью-Йорку. Днями Ахмеда було звільнено після трирічного ув'язнення — у США посадили його у в'язницю за підозрою у зв'язках із терористами. Тепер невинуватість єгиптянина доведено.

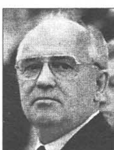
За повідомленнями кореспондентів «ГУ» та інформаційних агентств.
Фото АП.

Хай начальство «не собачиться», коли йдеться про нашу дружбу

Михайло Горбачов коментує «ГУ» україно-російські відносини

Дослівно

«Те, що ви обрали Леоніда Кучму своїм Президентом — це ваша суверенна справа, а й бажаю українцям просування до добробуту. Україна мені особливо близька, адже у мені наполовину українська кров, один мій дід — з Чернігова, бабуся — з Харкова. Сьогодні відносини між Росією та Україною справді не надто добрі, але багато що залежить від Росії.

Коли вперше обрали Леоніда Кучму, то я вирішив: незалежно від того, як я до нього ставлюся, — якщо ви обрали, значить, вам це потрібно. Та коли я бачив, як у Кремлі рік тому йому вичитували, наче колишньому секретареві парткому, — подумав: нічого собі Президент суверенної держави, від нього нічого хорошого чекати не можна.

Потім, щоправда, відносини Москви і Києва стабілізувалися, але стратегічно мало що змінилося. Гадаю, що і у вас в Україні є люди, які підкидають у багаття непотрібних дискусій не тільки дрівця, а й вибухівку. Леонід Кучма під час передвиборної кампанії говорив чимало серйозних речей: не підемо до НАТО, поліпшуватимемо відносини з Росією. Якщо це не тільки декларації передвиборні, а справді реалізується в його політиці, тоді стосунки між Москвою і Києвом будуть цивілізовані. Втім, у відносинах між нашими країнами багато що залежатиме від Росії, від того, як пройдуть тут парламентські і президентські вибори.

Зрештою, всі проблеми розв'яжуть не політики, а народи Росії і України, ми приречені жити разом. Водночас я палкий прихильник державного суверенітету України. Ніхто не зазіхає на незалежність України, давайте хоча б відновимо ділове взаємовигідне співробітництво. Ми — слов'янські народи, треба, щоб наше начальство «не собачилося», коли йдеться про нашу дружбу. Якщо в цього покоління нічого не вийде, то наступне покоління відповідальних політиків об'єднає наші інтереси».

Світлана ФІЛІМОНОВА.
Москва.

В атмосфері страху

Ситуація у Вірменії, яка загострилася після трагічних подій у парламенті, продовжує залишатися напруженою.

Після арешту депутата Мушега Мовсісяна, який, на думку компетентних органів, безпосередньо замішаний у злочині, слідство більше не розголошує нових версій. Через це в суспільстві продовжують циркулювати найнеймовірніші й суперечливі чутки.

Складається навіть враження, що комусь вочевидь вигідно підтримувати відчуття нервозності й непевності. В Єревані триває низка провокацій і терактів. Нагадаймо, що на початку листопада в парламенті пролунав телефонний дзвінок: невідомий повідомив про підкладену бомбу. Після тривалих пошуків справді було знайдено вибуховий пакет, захований під столом президії. Серйозної небезпеки він не становив, але викликає здивування, що провокацію вдалося здійснити вже після того, як пропускний режим на вході до парламенту було різко посилено. За кілька днів такий само телефонний дзвінок надійшов до міністерства приватизації. Однак цього разу погроза виявилася блефом.

А потім пролунав вибух на території російського посольства у Вірменії. Невідомий перекинув гранату через огорожу і втік. Знайти терориста поки що не вдалося. На щастя, ніхто з російських дипломатів і технічних працівників посольства від вибуху не постраждав. Місцеві спостерігачі зазначили, що інцидент у посольстві стався в той само день, коли в Єревані розпочала роботу вірмено-російська міжурядова комісія з економічного та технічного співробітництва. У зв'язку з інцидентом Єревану й Москві довелося весь час повторювати, що на міждержавних відносинах і стратегічному партнерстві Вірменії та Росії цей неприємний випадок жодним чином не позначиться.

Важко сказати, кому саме треба тримати громадськість весь час у напруженні. Однак за низкою провокацій проглядається певна спрямовуюча сила. Мабуть, це вигідно тим, хто хотів би продемонструвати, що нова виконавча влада некомпетентна, безсила і не здатна контролювати ситуацію.

Армен ХАНБАБЯН.
Єреван.

Що може бути ліпше за економічну свободу?

Стамбул має шанси посісти місце в історії поруч із... Біловезькою Пущею. Як вважають грузинські спостерігачі, під час саміту ОБСЄ у столиці Туреччини була остаточно зруйнована радянська імперія.

Цими днями президенти Грузії, Азербайджану, Туркменистану, Казахстану та Туреччини підписали дві угоди: про транспортування каспійської нафти за маршрутом Баку—Тбілісі—Джейхан і про транзит тим самим шляхом азербайджанського і туркменського газу. Свій підпис під документами поставив також президент США Білл Клінтон.

Для колишніх радянських республік — учасниць угоди — це означає остаточний прорив економічної блокади. Туркменистан і Казахстан отримали реальну змогу вийти зі своїми енергоносіями на західний ринок. До речі, підписання угод Нурсултаном Назарбаєвим стало найбільшою несподіванкою. Він заявив, що Казахстан має намір транспортувати за маршрутом Баку—Тбілісі—Джейхан власну нафту.

Продовжить роботу і нафтопровід Баку—Супса, звідки нафта перепливатиметься до Болгарії, Румунії та України.

По суті, завершилася запекла конкуренція з альтернативними російськими проектами транзиту енергоносіїв. А з нею буде покладено кінець і агресивній політиці Росії на Південному Кавказі.

Тепер можна довго мусувати ідею про те, що Захід скористався слабкістю Росії і вивів країни Південного Кавказу з сфери її впливу. Та справа вочевидь не в цьому надуманому аргументі. Москва сама себе загнала в кавказький глухий кут. Президент Росії та її прем'єр-міністр дуже захопилися доказами того, що поступитися чеченцям — це автоматично втратити контроль над усім Кавказьким регіоном. А якщо об'єктивно, то причиною чеченської війни була суперечка з приводу контролю над нафтовими та газовими багатствами Каспію.

Президент Грузії назвав проекти транспортування енергоносіїв «основою незалежного майбутнього держав, які беруть у них участь». До речі, Білл Клінтон зазначив, що ці два маршрути — «страховий поліс для всього світу». Усі ці події створюють, як вважають у Грузії, фундамент нового світового порядку наступного століття. Фактично стамбульський саміт дав кожному те, чого в нього нема: Заходу — гарантію безпеки і верховенство прав людини в Європі, Росії — можливість продовжувати передвиборні ігри, замішані на чеченській війні, Туреччині — отримати енергоресурси, Грузії, Азербайджану, Туркменистану і Казахстану — реальну незалежність і здобуття нових економічних та політичних функцій.

Тамаз ЛОМСАДЗЕ.
Тбілісі.

Наші співвітчизники найменше довіряють виборам

Значна частина населення світу вважає, що влада їхніх країн корумпована. Такий висновок соціологічного «опитування століття», підготовленого Інститутом Геллапа на підставі вивчення громадської думки в 60 країнах. На запитання анкет відповіли більш як 50 тисяч осіб.

Найменше вірить своїм урядам населення Східної Європи (12,1%) та Латинської Америки (23,3%). Найбільший авторитет має влада в Африці (52,5%) та Західній Європі (37,5%). Найпорядністшими урядами визнано кабінети Малайзії, Нігерії (до речі, найкорумпованішої країни), Таїланду, Тайваню, Філіппін і Норвегії.

Майже половина опитаних (48,6%) вважає, що вибори в їхніх країнах — чесні. Протилежної думки дотримуються 43%. Підсумкам голосування довіряють 70% мешканців Західної Європи. Для Латинської Америки цей показник нижчий удвічі, а для Східної Європи — втричі. Найбільше довіряють виборам у Голландії (80%), а найменше — у Вірменії, Росії, Україні.

Найнижчий рейтинг у державних діячів у країнах Східної Європи, Західної Африки та Латинської Америки.

Загалом по всьому світу 40,8% населення вважають свої уряди корумпованими, і лише 9,9% розцінюють роботу національних органів влади як «ефективну», повідомляє ІТАР-ТАКС.

Щодо проблеми дотримання прав людини, то більшість населення світу (73%) схильна вважати: громадянські свободи забезпечуються лише «частково». Найменше задоволене ситуацією в цій сфері населення Колумбії, Камеруну та Вірменії.

Німці, перегляньте ще раз свої пропозиції

Розщедрилися... На два мільярди марок

Чергова зустріч делегацій країн Центральної та Східної Європи з уповноваженим канцлера ФРН графом Отто Ламбсдорфом і заступником державного секретаря США Стюартом Айзенштатом була складною і напруженою. Додавши до раніше названої суми компенсацій ще два мільярди марок, німецька сторона мала твердий намір фактично на цей раз завершити тривалі переговори. Не вдалося німцям «опрацювати» кожну делегацію окремо. На їхній подив, вони були одностайні — 8 мільярдів марок надто мало на всі країни.

Між тим, делегації (а вони провели до офіційної зустрічі в Бонні спільні консультації) були одностайні і в інших принципових позиціях. Зокрема, щодо того, щоб виплати було надано і примусовим робітникам сільського, комунального та інших господарств «третього рейху». Щоб їх отримали і діти до 12 років, яких було силоміць вивезено разом з батьками або які народилися в неволі. І щоб не менше 90 відсотків загальної суми компенсації було виділено безпосередньо на виплати, а лише 10 — на різні соціальні програми (у німців зовсім інші пропорції).

До речі, з ініціативи правління Українського національного фонду «Взаєморозуміння і примирення» перед поїздкою до Бонна у Києві зустрічалися керівники фондів України, Росії та Білорусії й виробили спільні пропозиції.

Делегації всіх країн — учасниць переговорного процесу відстоювали ще й таку позицію: суми виплат в'язням концтаборів, гетто і промисловим робітникам повинні бути пропорційно 2 до 1 і 0,5 — сільськогосподарським та іншим робітникам. Крім того, делегації запропонували німецькій стороні винести за рамки основних переговорів з'ясування питань матеріальних претензій, відшкодування банківських активів і страхових полісів.

Адвокати США, які захищають інтереси не лише своїх громадян, а й українських (за домовленістю й підтримкою Укрінюрколегії та фонду «Взаєморозуміння і примирення»), заявили, що вони нададуть правові гарантії німецьким підприємствам від судових позовів у майбутньому лише за умови, якщо загальна сума компенсаційного фонду буде не менше 10 мільярдів марок.

І все ж під могутнім і одностайним майже у всіх питаннях натиском делегацій усіх країн (чого раніше не було, а нині лише Ізраїль має свої інтереси) німецька сторона висловила готовність проаналізувати ще раз подані пропозиції.

Провести наступну і, мабуть, останню зустріч домовилися на початку грудня ц. р. Німці хочуть завершити переговорний процес до Різдва. У них воно, до речі, 25 грудня. Можливо, напередодні цього великого свята, від якого ми ведемо літочислення, німці пощедрішають і більш-менш гідно розрахуються за страшні гріхи своїх батьків та дідів. Із живими. А скільки людей не дожили, не дочекалися й цього...

Голова правління Українського національного фонду «Взаєморозуміння і примирення» **Ігор Лушников** запевнив: «Я сподіваюся і вірю, що сума виплат буде збільшена Німеччиною до не менш ніж 10 мільярдів».

Що ж, будемо і ми сподіватися.

Але чи можуть погодитися з цим колишні українські жертви нацизму?

Знову ходили до посольства

Нещодавно представники колишніх жертв націонал-соціалістських переслідувань, що проживають у Києві, знову пікетували Посольство ФРН в Україні. У своєму зверненні до посла вони заявили:

Знову вдатися до цієї акції нас змусило тривале невирішення питання справедливої і повноцінної компенсації жертвам нацизму з України на рівні аналогічних виплат, здійснених урядом ФРН у країнах Західної Європи.

Виділення такої мізерної суми (8 мільярдів німецьких марок) є образою для нас, колишніх в'язнів рабських та трудових таборів часів другої світової війни, і може розглядатися лише як невеликий жест поваги. Дуже шкода, що розмір запропонованої суми надто далекий від очікуваного і необхідного рівня поваги і вибачення.

Більше того, запропонований розподіл коштів між різними категоріями жертв має чіткий намір пересварити не лише національні угруповання, а й організації, які представляють інтереси жертв різних категорій.

Особливо гострим і актуальним є питання виплат компенсацій колишнім примусовим сільськогосподарським працівникам. Адже саме Україна була перетворена на основного постачальника надзвичайно дешевої, а то й дармової робочої сили для рейху. Так, у вересні 1942 року Гітлер розпорядився направити до Німеччини 400—500 тисяч українських дівчат і жінок для використання в домашньому господарстві. Скільки їх, виснажених і покалічених найважчою і найчорнішою працею з ранку до вечора, внаслідок чого вони втратили працездатність, було потім відправлено до спеціальних таборів на повільну голодну смерть! Скільки з них, безправних і беззахисних, було зґвалтовано хазяями або їхніми синами, а потім вагітними викинуто як непотріб на вмирання до кіндерхаймів чи на знищення до концтаборів!

Ми наполягаємо, щоб ні уряд України, ні уряди інших країн Східної Європи не відкликали позови своїх примусових працівників сільськогосподарського й інших секторів. Ці жертви мають також одержати компенсаційні виплати.

Ділити на категорії примусових працівників, надавати відшкодування одним, нехтуючи іншими, — це безпринципно й аморально.

Справжнім блюзнірством є спроби позбавити компенсаційних виплат малолітніх жертв нацизму, посилаючись на те, що вони не працювали. Адже всі малюки, навіть найменші, теж використовувалися на роботах, часто непосильних для них. Окрім того, малюки вивозилися до Німеччини для «онімечування» і подальшого використання вже в новій якості. Малюки також найчастіше використовувалися як донорський матеріал, а тому це найстрашніше їх використання, неописане і непідраховане, має бути врешті-решт оплачене.

Таким чином, має бути належно відшкодована рабська праця не тільки промислових робітників, в'язнів концтаборів і гетто, а й усіх інших категорій жертв нацизму, включаючи й малолітніх.

Передаємо свої вимоги з надією на невідкладне розв'язання проблеми і термінову відповідь, яку чекають сотні тисяч доведених до відчаю людей.

Просимо наше офіційне звернення передати керівництву вашої держави і висловлюємо впевненість, що нарешті одержимо на нього офіційну і конкретну відповідь.

Це письмове звернення, під яким підписалося близько 200 осіб, вручили посольству перший заступник голови Української спілки в'язнів — жертв нацизму Володимир Шпаковський та голова Київського відділення цієї спілки Микола Велько. Саме їх було запрошено до посольства як представників пікетуючих.

З чим же вийшли вони з посольства? Розповідає Микола Велько:

— Перший секретар посольства Карстен Майєр-Віфгаузен відповів, що він розуміє і розділяє нашу позицію. Обіцяв передати звернення до бундестагу та уряду ФРН. Представник посольства висловив упевненість, що названа німецькою стороною сума компенсації не остаточна. Треба чекати завершення переговорів, а вимоги пікетуючих мають бути враховані представниками України на переговорах.

Це стислий виклад відповіді першого секретаря посольства. Я довів її до учасників пікетування та представників засобів масової інформації.

Чи варто міркувати, який потрібен рівень

на вочевидь останньому раунді переговорів, і коли про це треба було подумати керівництву нашої держави?

Беручи до уваги те, що переговорний процес завершується, нині необхідно зробити все можливе, щоб забезпечити справедливий розподіл коштів серед країн-претендентів, унеможливити диспропорції майбутніх компенсаційних виплат постраждалим від нацизму громадянам України. Це підкреслив віце-прем'єр-міністр Володимир Семиноженко на нараді в Кабінеті Міністрів, яку він сам і проводив за результатами останніх переговорів.

Нарада була викликана тим, що українська делегація, до складу якої, нагадаємо, входять керівники фонду «Взаєморозуміння і примирення», Укрінюрколегії, громадських організацій жертв нацизму, працівники Міністерства закордонних справ, фактично вичерпала свої можливості. Потрібна «важка артилерія» для вирішального наступу. Тому В. Семиноженко дав доручення МЗС вивчити, який потрібен рівень (керівника держави?) для можливої участі в наступних, мабуть, останніх, переговорах.

Добре, що таке рішення прийняв Володимир Петрович. Добре й те, що він проявляє зацікавленість в успішному для наших громадян завершенні тривалих і виснажливих переговорів, знаходить час для цього.

Водночас не можна не закинути й таке. Володимир Семиноженко працює віце-прем'єр-міністром усього кілька місяців. А його попередників і нинішнього Прем'єр-міністра чомусь це мало цікавило й цікавить.

І друге. Рівень керівника держави очевидний і без додаткового вивчення. Адже інтереси ФРН ревно захищає уповноважений канцлера граф Отто Ламбсдорф. Інтереси США відстоює заступник держсекретаря Стюарт Айзенштат. Не стоїть осторонь, зрозуміло, і сам канцлер ФРН Герхард Шрьодер.

Отже, на останній, чи на вирішальний, раунд переговорів української делегації, мабуть, неодмінно слід узяти з собою ще потужнішу «гаубицю», щоб врешті-решт здобути жадану перемогу. Від цього в урядовця найвищого рівня не спаде капелюх. А понад 600 тисяч колишніх жертв націонал-соціалізму, їхні родини й близькі, а це вже кілька мільйонів душ в Україні, дуже й дуже будуть вдячні йому.

Тож нашому урядові треба негайно приділити цій проблемі ретельну увагу.

Триває всеукраїнський мітинг

Невдоволені зволіканням з розв'язанням питань справедливих компенсаційних виплат, нехтуванням німцями певних умов і вимог, громадські організації Українська спілка в'язнів — жертв нацизму, Міжнародна організація колишніх малолітніх в'язнів та інші проводять 29 листопада — 3 грудня ц. р. у більш ніж 100 містах нашої країни всеукраїнський мітинг-протест. Прийняту спільну резолюцію з підписами десятків тисяч колишніх жертв нацизму планують надіслати канцлеру ФРН Герхарду Шрьодеру.

Сторінку підготував Яків ГАЛЬЧЕНКО.
Фото Юрія ВЕНГЕРЕША.

А торг тут недоречний

Торгівля

✔ Київ

Від авоськи до мережі!

3-6 грудня в Києві відбудеться Друга національна конференція «Сітьовий маркетинг на порозі XXI століття».

Чимало американців уже заробили на цьому бізнесі мільйони доларів, а наші сітьовики (близько 5 млн.) ще тільки згуртовують свої сили для протистояння повсякденним обмеженням споживчого ринку з боку чиновників і правоохоронців, котрі дивляться на розповсюджувачів різного товару як на спекулянтів. Ламати такі стереотипи покликані споживчі товариства на кштапт «Незалежності». Погодьтеся, коли до весняної конференції юристи з адвокатської контори готують своєрідні Квітневі тези — це вже не хухри-мухри з авоською.

Гра без посередників

Президент «Незалежності» Сергій Ярош і віце-президент Ірина Демченко не ображаються на такі банальні стереотипи, розуміючи, що культуру споживання не прищепити одномоментно, не спираючись на традиції, спосіб життя, платоспроможний попит населення тощо. Це — об'єктивні перепони на шляху розумної ідеї. Адже сітьовий маркетинг дає змогу рухати товар безпосередньо від його виробника до кінцевого споживача, заощаджуючи гроші на посередниках рекламістах, оптовиках і навіть роздрібній торгівлі. Завдяки цьому компанія одержує товар наполовину дешевший, ніж у магазинах. Недарма за кордоном сітьовий маркетинг називають торгівлею для своїх, тобто для обраних. Щось подібне ми мали за минулих часів.

...І мінімум витрат

Тільки радянський «маркетинг» зумовлював товарний дефіцит і привілеї номенклатури, тоді як сітьовий зумовлює товарне насичення ринку і платоспроможний попит усього населення. Втім, і дистриб'ютора виробника, який змушений зараз робити цінову накрутку 40—50 відсотків і тим самим долучати сітьовиків до авоськи.

Сітьовий маркетинг — це мінімум ваших вкладень і максимум ваших зусиль. Це велика праця, але в Європі саме через такі мережі йде понад 60 відсотків товарообороту.

Зрозуміло, «Незалежність» зайнята не лише тезами. Основний вид її діяльності — збагачення за рахунок економії, завдяки дисконтній системі. Тобто член споживчого товариства купує дисконтну картку, за якою купує товари й послуги зі знижкою від 5 до 50 відсотків у 400 торговельних підприємствах. Торгівлі це вигідно, бо 75 відсотків прибутку їй дають постійні клієнти. І клієнтам вигідно — є й економія, й заробіток (як заробити на дисконтній системі — тема окрема). Вигідно й нашому виробнику. Та й «Незалежності» потрібен хороший вітчизняний товар. Як, скажімо, Трипільський бальзам, на який ніяк не роздобудуться грішми.

... У Росії нещодавно відбулася урядова(!) конференція сітьовиків. А наші поки що самі ініціюють свій бізнес, у державі ними ніхто (крім міліції) не цікавиться. Але у Верховній Раді готується закон про багаторівневий мережевий маркетинг. Коли його буде прийнято — ото вже, мабуть, з'явиться багато поважних державних мужів, котрі розкажуть сітьовикам, що можна, що не можна і як взагалі жити правильно.

✔ Житомир

Які заробітки, така й торгівля

Житомирщина, поступившись тільки сусідній Рівненщині, стала «лідером» за обсягом падіння роздрібного товарообороту підприємств усіх форм власності: порівняно з минулим роком він скоротився в чинних цінах на 6 відсотків, а в порівняльних — майже на чверть.

За дев'ять місяців на душу населення реалізовано товарів усього на 231 гривню — це навіть у чинних цінах на 13 гривень 30 копійок менше, ніж торік. А у Дзержинському районі за 273 дні середньостатистичний житель отоварився усього на 67 гривень. Але це 24 копійки на день — навіть на хліб не вистачить! У тім і річ, що багатьом селянам уже й за хлібом до магазину нічого йти — його видає за рахунок зарплати КСП з власного міні-хлібозаводу, як і борошно, крупу тощо... Однак і «натура» не допомагає, бо за рік заборгованість у виплаті заробленого зросла на 15 мільйонів гривень. І це за середньої зарплати 137 гривень.

Мал. Віктора ПОПОВА.

Мертвий сезон

Думка вітчизняного виробника:
— Ще не вечір, але, здається, вже ранок

Акценти оглядача

У Києві із сезонними знижками продають американські автомобілі, італійський одяг і японські годинники. Аналогічна продукція вітчизняного виробника не витримує конкуренції за якістю або цінами. Виторги українців мізерні. Гра між продавцями і покупцями на внутрішньому споживчому ринку чимось нагадує наш футбол — майстерний, але не дуже результативний.

Можливо, виробляємо недостатньо? Уряд категорично заперечує. Якщо йому вірити, за десять місяців цього року обсяги промислового виробництва зросли проти відповідного періоду минулого року на 3,2 відсотка. Не інакше, як наша промисловість працює на склад, а не для споживачів. Або ми не вміємо професійно торгувати зі знижками і без них, або справа зовсім у іншому.

Шукай «віконце» на кордоні

— Торгувати професійно означає — рентабельно, — каже комерційний директор однієї столичної фірми з пошиття верхнього одягу. — На внутрішньому ринку це майже неможливо. Вітчизняні постачальники тканин вимушені зважати на борги, дефіцит обігових коштів, нестабільність курсових значень гривні, а отже, вимагають попередньої оплати і реалізації товару на умовах, значно гірших за давальницькі, які пропонують нам італійці. Через це ми співпрацюємо з Міланом, а не, скажімо, з Черніговом. І наші колекції майже не поступаються колекціям відомих італійських кутюр'є.

Це правда. Однак таких компаній, які пробилися на Захід завдяки або перепрофілюванню, або модернізації виробництва коштом кредиторів, небагато. Ще менше таких, кого давальницькі схеми розрахунків з постачальниками сировини не підвели під монастир. На калуському концерні «Оріана», наприклад, де описали майно через непорозуміння з кредиторами, — дуже невисокої думки про давальницькі схеми.

Під тим, що стверджує фірмач легкої промисловості або хімічної, можуть підписатися представники будь-якої галузі економіки із сільським господарством включно. Адже кожне друге підприємство державної форми власності — збиткове. Кредиторська і дебіторська заборгованість нині набула нечуваних розмірів. Виробники винні за зовнішньоекономічними контрактами, один одному і, власне, державі в особі виконавчої влади. Тож економікою окремо взятого боржника керують уже не директор, не збори акціонерів або правління, а чиновники контрольних відомств — від податкових інспекцій до Пенсійного фонду. Вони списують у рахунок боргів обігові кошти підприємств, щойно ті з'являються на їхніх банківських рахунках. Не лишається навіть на рекламу продукції, не те що на організацію розгалуженої системи маркетингової діяльності. І вітчизняному виробникові за покупця доводиться боротися нетрадиційними методами. Скажімо, реалізувати свій товар за демпінговими цінами кмітливому посереднику, який має митне «віконечко» на кордоні. Або продаючи зерно просто з поля, а не з елеватора. Або власні телевізори, але на сто відсотків складені з імпортних плат. Користуючись і неофіційними каналами збуту, і, власне, неофіційними ринками, не гребуючи ані тіньовими оборудками, ані послугами корумпованих чиновників. За малим рахунком це допомагає: зберігаються робочі місця. А за великим? Що, й далі будемо так існувати?

Захід нам допоможе?

Проблеми з реалізацією продукції у деяких чиновників породжують ностальгію за пріснопам'ятними держпланом і держпостачем. Вони бачать проблему, але не бачать шляхів її розв'язання. За деякими підрахунками, підприємства усіх форм власності винні бюджетним і позабюджетним фондам 43,5 відсотка усіх своїх матеріальних активів. Але смикання за цей «гачок» небезпечне: віддати цей борг виробник не зможе, а підвести його під банкрутство — справа антисоціальна, бо держава живе таки його коштом. Уряд, який розв'язує цю задачку, покладає свої надії на фіскальний тиск і західні кредити, а не структурні зміни в економіці. До речі, минулого тижня в американській пресі це зазначав і відомий фінансист Джордж Сорос. Мовляв, наївний український уряд вважає, що Захід нам допоможе. Хіба це не нагадує самовпевненість великого комбінатора?

Спостерігаючи за бурхливим розвитком автомобільного бізнесу у столиці, я нещодавно завітав у гості до знайомого дилера, компанія якого, заснована з участю іноземного капіталу, якраз відкрила черговий сервісний центр. З'ясувалося, вони також починають торгувати з передноворічними ціновими знижками, а за останні чотири роки збільшили обсяги продажу автомобілів у 35 разів! Я навіть перепитав, аби переконатися, що не почулося. Правда. Друга тенденція (після катастрофічного фінансового стану вітчизняних виробників) нашого споживчого ринку — карколомний поділ на багатих і бідних продавців і покупців.

Поцікавившись клієнтами, я здивувався ще раз: здебільшого представники дуже відомих іноземних компаній, а українських — вистачило перерахувати на пальцях однієї руки. Така само розстановка гравців і на

ринках нерухомості, комунікацій тощо. Спитати б, якої допомоги і кому добивається наш уряд на Заході? І чи не застерігає від такої допомоги мудрий Сорос?

А ти записався в акціонери?

Товарно-грошові відносини до недавнього часу, схоже, задовольняли наш уряд, який покликаний створювати сприятливий грунт для виробництва і реалізації продукції на внутрішньому і зовнішньому ринках, але не працює за покликанням.

Україна випереджає увесь світ за кількістю акціонерів, але поява реальних власників досі не привела до пожвавлення ділової активності. Мало того, обсяги інвестицій за десять місяців проти відповідного періоду минулого року скоротилися. Та Соросу і не снилося, що рішення про фінансово-господарську діяльність якогось закритого акціонерного товариства можуть приймати круті хлопці з дуже обмеженою відповідальністю у елітних закапелках і саунах! А проблеми з тарифного, митного, податкового регулювання можуть розв'язувати меткі олігархи на віллах, а не депутати в сесійній залі парламенту?

Кому може спасти на думку, що уряд, котрий декларує зниження податкового тиску, обстоює в парламенті вилучення обігових коштів товаровиробників у розмірі 20 відсотків суми амортвідрахувань або 50 відсотків податку з прибутку! Та нікому.

Запитання до головного банкіра Віктора Андрійовича Ющенка: за яким верстатом, за яким кульманом, на якому прокатному стані або за кермом якого трактора треба працювати, щоб твоя продукція була прибутковою за облікової ставки у 45 відсотків річних? І, власне, яким чином і кому цю продукцію продати, якщо переважна більшість населення — бідна, як церковна миша, а підприємства продають не продукцію, а свої борги?

Їхні знижки — не рівня нашим!

Під тиском минулорічної фінансової кризи в Росії і паливної в рідних стінах, а також із суто передвиборних міркувань, уряд узявся за адміністративні важелі управління на споживчому ринку. Це ще одна тенденція, яка загрожує інфляційними і суто матеріально-технічними проблемами. Адже відкладений у довгу шухляду попит населення на товари, спричинений спротивом трейдерів торгувати продукцією за фіксованими, а не ринковими цінами, рано чи пізно доведеться задовольняти. Соціальні борги рано чи пізно доведеться погашати грошовими знаками, а не цукром. Тим паче що люди вже збагнули лукавість такого безпрецедентного взаємозаліку. Імпорт і послуги вже подорожчали. Роздрібний товарообіг у регіонах падає. Звичайно, не всім же їздити на шикарних авто! Ми люди — прості, невибагливі. Нас більше ціна хліба хвилює. А вона — зростає...

Сергій ВЛАД.

Заради кого і чого треба знищити вітчизняний дизайн?

Вже кілька років між державними установами та новими комерційними структурами триває суперечка за елітне державне майно — будинок Національного науково-дослідного інституту дизайну по вул. Дмитрівській, 30 у Києві.

З вимогами підійти по-державному до вирішення цього питання до керівництва України зверталися депутати, представники творчих спілок тощо. У зверганнях підкреслювалося, що розпорядженнями Кабміну від 19.10.98 р. № 845-р та від 29.12.98 р. № 1107-р нерухомість передається асоціації «Діловий світ» в оренду на 49 років. Державним установам, які містяться у будинку по вул. Дмитрівській, 30 (це Ліцензійна палата та Національний науково-дослідний інститут дизайну —головна організація в Україні з дизайну та ергономіки) не змогли запропонувати більш-менш придатні приміщення та забезпечити необхідні умови для діяльності.

Зараз готується нове розпорядження Кабінету Міністрів про передачу Національного науково-дослідного інституту дизайну від Мінекономіки до сфери управління Міносвіти і подальше його відселення. Проте цей інститут є науковим та проектним, і до освіти не має відношення. Якщо «Діловий світ», а разом з ним і Кабмін здійснять свої наміри, тоді вони фактично знищать лідера українського дизайну — Національний науково-дослідний інститут дизайну.

Цікаво, що інститут примушують вивільнити приміщення, які він вже викупив і які закріплені за ним відповідними договорами. Схоже, що ініціатори такого пресингу не думають, що їх дії призведуть до знищення культури вітчизняного дизайну, котрий є найважливішим фактором підйому економіки, становлення промислового комплексу, забезпечення конкурентоспроможності промислової продукції.

На жаль, така ситуація — типова в Україні і є ще однією ілюстрацією, як комерційні структури, нехтуючи державними інтересами, вирішують на свою користь питання у вищих ешелонах влади.

Редакція друкує лист-звернення творчих спілок України до Голови Верховної Ради України О. Ткаченка.

Вельмишановний Олександре Миколайовичу!

Вимушені звернутися до Вас з проханням сприяти у вирішенні питань одного з найважливіших напрямів формування національної культури та розвитку економіки — дизайну. Найрозвиненіші країни відносять дизайн у своїй національній політиці до пріоритетних напрямів. Сприяючи розвиткові цієї сфери, вони досягли економічного розвитку, переконливою ілюстрацією якого є високий рівень технологій, культури виробництва і, як наслідок, відмінна конкурентоспроможність промисловості. Тому вихід народногосподарського комплексу України з кризового стану обумовлює широке використання досягнень дизайну та ергономіки.

Що ж відбувається у нас, в Україні?

Ми маємо висококваліфіковані кадри дизайнерів та ергономістів, і вони вже починають активно впливати на процес становлення нових економічних відносин. Але існуюче положення може різко погіршитися у зв'язку з ситуацією, що склалася навколо головної в Україні організації з дизайну — Національного науково-дослідного інституту дизайну. Неодноразово протягом останніх років перепідпорядкований різним відомствам він втричі скоротився, втратив значну частину своєї матеріально-технічної бази, право на збудований за участю дизайнерів будинок № 30 по вул. Дмитрівській у Києві і вимушений останнім часом орендувати в ньому викуплені ним же в 1990 році приміщення. Численні публікації у пресі, звернення з цього питання до уряду не привели до змін на краще. Головна причина тому —зацікавленість нових недержавних структур, а саме асоціації «Діловий світ», в спеціально спроектованому і побудованому для потреб дизайну України будинку інституту. Так, розпорядженням Кабміну від 19.10.99 р. № 845-р його планується передати асоціації «Діловий світ» в оренду на 49 років.

Незважаючи на таке положення, інститут веде плідну роботу щодо формування державної політики в галузі дизайну та ергономіки, дизайн-ергономічного забезпечення розвитку промислового комплексу України: ініціював прийняття і виконує постанови Кабінету Міністрів України від 30.07.96 р. № 876 «Про Раду з дизайну» та від 20.01.97 р. № 37 «Про першочергові заходи щодо розвитку національної системи дизайну та ергономіки і впровадження їх досягнень у промисловому комплексі, об'єктах житлової, виробничої і соціально-культурної сфер», веде велику роботу по встановленню міждержавних зв'язків у галузі дизайну з Росією та Білоруссю. Проте інститут може повністю втратити свою матеріальну базу, адміністративні й виробничі площі.

Неоднаразові звернення з цих питань до Президента, виконавчої влади не мали позитивного результату.

На жаль, останнім часом міністерствами економіки і освіти України на вимогу асоціації «Діловий світ», яка має високих владних заступників, готується проект чергового розпорядження про виселення Національного науково-дослідного інституту дизайну з будинку по вул. Дмитрівській, 30 та чергове його перепідпорядкування. У даному випадку —Міносвіти, до сфери діяльності якого інститут має дуже мале відношення. Такі дії призведуть не тільки до порушення чинного законодавства (прокурорською перевіркою за дорученням Верховної Ради встановлено, що приміщення, які займає інститут дизайну, фактично ним викуплені; до 2008 р. діє відповідний договір оренди на ці приміщення), а, головне, до вимушеного згортання дизайнерських робіт з підвищення конкурентоспроможності народного господарства. Це очевидно. Що виграє від цього «Діловий світ» — відомо, а що — держава?

Враховуючи викладене, просимо Вашої підтримки в збереженні інституту та його приміщень, наданні йому можливості виконувати завдання головної організації з проблем дизайну в Україні.

Наші прохання в цьому збігаються з думками керівників наукових та творчих спілок, провідних промислових, дизайнерських та ергономічних установ України.

З повагою
І. ШПАРА,
президент Національної спілки архітекторів України;
О. МАТОРІН,
голова Спілки дизайнерів України;
М. СТЕПАНЕНКО,
голова Спілки композиторів України;
І. ЗАСЄДА,
голова Київської спілки журналістів;
В. РУДАКОВ,
голова Спілки рекламістів України;
О. БУРОВ,
президент Всеукраїнської ергономічної асоціації;
А. ЧЕБИКІН,
ректор Академії образотворчого мистецтва та архітектури;
В. ДАНИЛЕНКО,
ректор Харківського художньо-промислового інституту.

Оголошення

Арбітражний суд Черкаської області (257000, м. Черкаси, бул. Шевченко, 307) порушив справу № 08/2123 про визнання банкрутом приватного підприємства «Синтез Ойл» в м. Черкаси. (257035, м. Черкаси, вул. Поддубного, 3/1, п/р 26002658 в Черкаській обл. дирекції АППБ «Аваль», МФО 354411, код ЄДРПОУ 25208782)

Заяви кредиторів та санаторів приймаються судом протягом місяця з дня публікації оголошення.

Арбитражным судом Запорожской области (330001, г. Запорожье, ул. Шаумяна, 4) возбуждено дело № 5-2-813 о признании банкротом Закрытого акционерного общества «Десна» (330063, г. Запорожье, ул. Жуковского, 29; р/с 26000301290602 в Автотранспортном отделении Проминвестбанка Украины в г. Запорожье, МФО 313310).

Претензии кредиторов и заявления санаторов принимаются в течение месяца со дня публикации объявления.

До відома акціонерів ЗАТ «КонЗас».

Повідомляємо, що загальні збори акціонерів відбудуться 14 січня 2000 року о 17 години за адресою: м. Київ, Столичне шосе, 26.

Порядок денний:

1. Збільшення розміру статутного фонду товариства до 340 000 грн.
2. Заміна номінальної вартості акцій.
3. Звіт правління товариства.
4. Перевибори членів правління товариства.
5. Різне.

Акціонери товариства.

Арбітражний суд Одеської області (270032, Одеса, проспект Т. Шевченка, 4) порушив справу № 17-3/6210 про визнання банкрутом Торгово-видавничої фірми «Віт Сардіс» (юридична адреса: 270078, м. Одеса, вул. Терешкової, 27). Розрахунковий рахунок 26005301455660 в Одеському головному регіональному управлінні Промінвестбанку України, МФО — 328135, код ЄДРПОУ—20978952.

Претензії кредиторів і заяви санаторів приймаються протягом місяця з дня опублікування оголошення.

Арбитражный суд Донецкой области (340105, Донецк, бульвар Пушкина, 34) возбудил дело № 24/304 Б о банкротстве Арендного предприятия «Славянский солевыварочный комбинат», юридический адрес: 343210, г. Славянск Донецкой области, ул. Сользаводская, 11, р/с 26007200392001 в отделении АКБ «Украина» г. Славянска Донецкой области, МФО 334572, Код ОКПО 00383521. Претензии кредиторов и заявления санаторов принимаются в течение месяца со дня опубликования объявления.

Арбітражним судом Херсонської області у м. Херсоні, 73000, вул. Горького, 18, порушено справи про банкрутство:

— справа № 6/263-Б МКП «Ольвідекс», 73000, м. Херсон, Миколаївське шосе, 34-б, р/р 26001264, МФО 352093 АППБ «Аваль» Херсонської області, ідентифікаційний код 21309990;

— справа № 6/275-Б ТоЗОВ «Туристсько-екскурсійне підприємство «Херсон-Глобус». 73000, м. Херсон, вул. 9 Січня, 3, ідент. код 14139670, р/р 26008301770519 в Комсомольському відділенні ПІБ м. Херсон, МФО 352231;

— справа № 8/10-Б «Спільного українсько-турецького підприємства «Лола-ЛТД» м. Херсона, 73000, м. Херсон, вул. І. Кулика, 132-а, ідент. код 24118054, р/р 2600322171001 в ХФ КБ «Приватбанк», МФО 352479.

Державна адміністрація ядерного регулювання України

оголошує конкурс на заміщення вакансій:

Управління з питань забезпечення гарантій нерозповсюдження ядерної зброї, відділ регулювання безпеки перевезень — спеціаліст 1 категорії;

Управління справами, загальний відділ — спеціаліст 2 категорії.

(Адреса: вул. Арсенальна, 9/11, тел: 294-40-29).

Арбітражний суд м. Києва (м. Київ, вул. Б. Хмельницького, 44-В) за заявою Державної податкової інспекції у Дарницькому районі м. Києва порушив справу № 2/256-б про визнання ТОВ «Інтер-ВІП» банкрутом (юридична адреса: м. Київ, вул. М. Раскової, 4-А), р/р 26006001989 в АТ «Укрінбанк», МФО 300142.

Претензії можливих кредиторів та заяви санаторів приймаються протягом місяця з дня опублікування оголошення.

Арбітражний суд Миколаївської області (327000, Миколаїв, пл. Леніна, 1) порушив справу про визнання банкрутом КСП ім. Щорса (329000, Миколаївська обл., Казанківський р-н, с. Троїцько-Сафоново, код ЄДРПОУ 03764844, р/р 26006200038001 в АК АПБ «Україна» смт Казанка, МФО 326104). Справа № 4/117.

Претензії кредиторів приймаються протягом місяця з дня опублікування цього оголошення.

Арбітражний суд Черкаської області (257000, м. Черкаси, бульвар Шевченко, 307) порушив справи про банкрутство підприємств:

1. Справа № 08/1862 про визнання банкрутом малого підприємства «Доміні» (258600, Черкаська обл., м. Ватутіно, вул. Дружби, 5, п/р № 26009301790066 в Ватутінському відділенні ПІБ, МФО 354217, код ЗКПО 21381437).

2. Справа № 08/1612 про визнання банкрутом приватної фірми «Нафтоторг» (257000, м. Черкаси, вул. Лазарева, 6-330, п/р 26004301910284 в Сосновському відділенні ПІБ, МФО 354518, код ЗКПО 24348707)

Заяви кредиторів та санаторів приймаються судом протягом місяця з дня публікації оголошення.

ЗАТ Закритий інвестиційний фонд «Перший Український Приватизаційний Фонд» (Код ЄДРПОУ 23513038)

повідомляє:

З метою збереження коштів учасників та засновників термін дії ЗАТ ЗІФ «Перший Український Приватизаційний Фонд» скорочено. Термін дії фонду складає 4 роки 5 місяців та закінчується 10.12.1999 р. (протокол загальних зборів засновників № 17 від 03.11.1999 р.).

Директор ЗАТ ЗІФ «Перший Український Приватизаційний Фонд» Венгерук Р. В.

Арбітражний суд Чернігівської області (14000, м. Чернігів, вул. Леніна, 43) за заявою Чернігівської міжрайонної державної податкової інспекції порушив справу № 9/154б про баркрутство селянського фермерського господарства «САНТА-М» (15552, смт. М. Коцюбинське, Чернігівського району, Чернігівської області), р/р 26003301831801 в Чернігівському головному відділенні Промінвестбанку м. Чернігів, МФО 353456, ЗКПО 14245857.

Майнові вимоги кредиторів та заяви можливих санаторів приймаються у місячний строк з дня опублікування цього оголошення.

До відома громадськості

Товаритво з обмеженою відповідальністю «Підприємство енергетичного постачання **«ГОРЕНЕРГО»**, 83055, м. Донецьк, бул. Шевченка, 11, тел./факс 92-65-42 подав до Національної комісії регулювання електроенергетики заяву про видачу ліцензії з постачання природного газу за нерегульованим тарифом за місцем здійснення заявленої діяльності на території України.

Арбітражний суд Запорізької області (330001, м. Запоріжжя, вул. Шаумяна, 4) порушив справу № 5/2/833 про банкрутство Відкритого акціонерного товариства «Мелітопольський міськмолзавод» (72316, Запорізька область, м. Мелітополь, вул. Дзержинського, 289 а, р/р 26008800002001 в Мелітопольському відділенні ЗДБ «Україна», МФО 313366, код ЗКПО 00445558).

Претензії кредиторів і заяви санаторів приймаються протягом місяця від дня публікації оголошення.

ООО «ТИКО ИНТЕРНЕШНЛ» код ОКПО 32296242 сообщает о своей ликвидации.

Претензии принимаются в течение одного месяца.

Телефон 224-80-55.

У номер

✓ Хмельницький

Скарбниця милосердя

Фельдшерсько-акушерські пункти Теофіпольського району значно поповнили запаси ліків: велику партію новітніх антибіотиків, медпрепаратів для зміцнення імунної системи та лікування бронхолегеневих хвороб — загалом майже на 13 тисяч гривень — безоплатно передали селянам співробітники благодійного фонду "Українська скарбниця". До доброчинної акції в районі долучилися провідні європейські фармацевтичні компанії "Біокон", "Гексал" та "Аста Медика".

Благодійний фонд "Українська скарбниця", створений та очолюваний народним депутатом України Богданом Губським, нині добре знаний в Україні. За два роки існування "скарбниця милосердя" подарувала лікувальним закладам медичних препаратів на суму понад 1 млн. 100 тис. гривень. На Хмельниччині відомий меценат і працівники його фонду вже побували з благодійними вантажами здоров'я в обласній лікарні та лікарні Червоного Хреста, що в селі Святець Теофіпольського району, в Летичівській, Віньковецькій, Білогірській, Ярмолинецькій, Теофіпольській райлікарнях. У дар лікувальним закладам області передано медпрепаратів майже на 70 тисяч гривень.

— Можна лише щиро порадіти, — зауважив голова агрофірми "Святець" Теофіпольського району, депутат Хмельницької облради Василь Мастій, — що в умовах глибокої соціально-економічної кризи є в нас справді політики майбутнього, люди, які дбають про найцінніший скарб — здоров'я народу.

Як зазначив Богдан Губський, завдячуючи благодійним акціям допомоги — особливо сільським, селищним лікарням та фельдшерсько-акушерським пунктам, — "Українська скарбниця" останнім часом стала об'єднавчим ядром для багатьох зарубіжних фармацевтичних підприємств і фірм, які прагнуть закріпитися на українському ринку медпрепаратів.

✓ Фотофакт

У Києві відбувся чемпіонат з більярдного спорту, в якому взяли участь найсильніші більярдисти України, члени Федерації більярдного спорту. Перше місце посів Ярослав Винокур з Одеси.

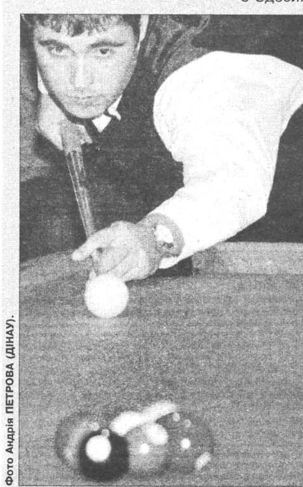

Фото Андрія ПЕТРОВА (ДІНАУ).

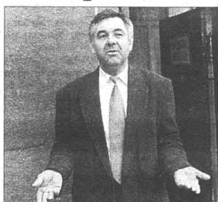
Не ті бички, що в оборі, а ті, що в морі

Проблема

Колись Генічеський рибоконсервний завод, що на Херсонщині, був одним з провідних підприємств у своїй галузі. Тепер це — відкрите акціонерне товариство. Здавалося, завод мав би працювати, адже попит на такий делікатес, як бички в томаті, є. Але, на жаль, із 1996 року, коли на підприємстві відбувся процес приватизації, — все пішло на спад. Міняли керівництво і водночас усе розкрадали...

Одне слово, було нормальне рентабельне підприємство, а тоді завод ледь не розпався. Лише заборгованість кредиторам становила понад 5 мільйонів гривень. Заборгованість у заробітній платі — 65 тис. грн.

І ось з нинішнього літа все це дістав у спадок Василь Єрмолаєв, який почав виконувати обов'язки голови правління ВАТ. Скажемо одразу, що Василь Степанович — людина тут не нова. На заводі він пропрацював на різних посадах 15 років. Звісно, якби не підтримка Генічеської райдержадміністрації, то не взявся б тягти цього воза. А поки що на підприємстві працює 355 осіб, які виробляють 10—12 тисяч банок бичка на добу. Успішно освоюють і виробництво товстолобика (15—17 тис. банок на добу). До речі, всі консерви заправлені натуральною, з херсонських полів, томат-пастою з усілякими приправами.

Всім відомо, якщо немає грошей, то й нікуди не потикайся. Так само на заводі — живих грошей нема, за вироблене багато не візьмеш, та й борги треба віддавати. Отож і доводиться самим виготовляти і жерстяні банки, купувати цибулю, варити приправу, вручну обробляти бички і смаженими накладати в банки тощо. Скажімо, кожна з робітниць за зміну вручну переробляє до ста кілограмів цієї дрібної риби. Під час зустрічі люди ремствували, що роблять задарма. Але їм шкода залишати підприємство (та й куди підеш?), бо більшість з них пропрацювала тут з десяток, а то й більше років. Надія в них сьогодні лише на свого керівника, місцеву владу та власні руки.

Надія МАХІНЧУК.

На знімках: в. о. голови правління ВАТ «Генічеський рибоконсервний завод» В. Єрмолаєв; ці смажені бички ось-ось потраплять до столу споживача.

Фото Сергія КОВАЛЬЧУКА.

Херсонська область.

Коли дорожче, то не завжди краще

Вітчизняний стиль

Борщагівський хіміко-фармацевтичний завод роком свого професійного народження вважає 1947-й. Саме тоді в селі Микільська Борщагівка (нині район Києва) відкрилася невелика артіль, яка випускала ковбасу, цукерки, гуталін і зеленку. Відтоді й розпочалося тут фармацевтичне виробництво...

Людмила Безпалько (праворуч) представляє свою продукцію.

Сьогодні Борщагівський хімфармзавод лідирує серед вітчизняних виробників за асортиментом продукції, яку виробляє, — у його каталозі 150 найменувань різних лікарських препаратів. П'ятдесят з них випускають тільки на хімфармі. Головною таблеткою заводу вважається всім відомий «Алохол».

Тут добре розуміють, що народ сьогодні не такий багатий, щоб купувати лікарські препарати іноземного виробництва. Патріотизм борщагівських фармацевтів у тім, щоб дати народові якнайбільше якісних і водночас недорогих ліків.

Сьогодні Борщагівський хімфарм — закрите акціонерне товариство, яке належить робітникам заводу, членам їх сімей і пенсіонерам.

За словами директора заводу Людмили Безпалько, приватизувалися вони на «першій хвилі» в 1993 році й відтоді управляють самі. Свою політику перехідного етапу до самостійності Людмила Василівна сформулювала просто — «не красти!». Спрацювало. Мабуть, у дослідницькій лабораторії заводу тоді винайшли таблетки від жадібності для службового користування... І цього було достатньо для стабільного існування та подальшого розвитку заводу.

Торік оборот заводу становив 48 млн. грн. Він єдиний у Ленінградському районі столиці — справний платник податків. 1998 року хімфарм сплатив до держказни 11 млн. грн. При цьому підприємство віддає борги не тільки державі, а й своїм пенсіонерам, добровільно виконуючи роль соціальної служби та Пенсійного фонду в одній особі. Профком розшукав усіх заводчан-пенсіонерів і за рахунок підприємства забезпечує їх дровами на зиму, одягом, ліками, надає матеріальну допомогу...

— Виходячи з досвіду нашого заводу, можна казати про те, що Україна — фармацевтична держава, — констатує генеральний директор хіміко-фармацевтичного заводу Людмила Безпалько. — Тільки треба, щоб нам трохи допомогли законодавчо, а ми забезпечимо населення України своїми ліками.

Людмила Безпалько хотіла йти на депутатську роботу, щоб у парламенті лобіювати інтереси галузі. Вона вважає, що чітко виваженої політики у фармапромисловості в Україні поки що немає. Свою думку директор Борщагівського хімфармзаводу аргументує такою історією. Верховна Рада України минулого скликання дала певні пільги вітчизняним виробникам лікарських препаратів. Це позначилося на ціні продукції, зробило її доступною для населення, відкрило великі експортні можливості, передусім на російський ринок. А торік перед так званим «російським обвалом» рубля та в час пошуку наповнення бюджету ці пільги зняли. Внаслідок такої політики вітчизняні фармацевти зазнали непоправних втрат — скорочення обсягів реалізації та експортних ринків до 25%.

І все-таки Борщагівський хімфармзавод не здається. Цього разу утриматися на ногах підприємству допомогла винахідливість заводу — тут не тільки виробляють ліки, а й самі їх винаходять. Тут працює і творить спеціальна дослідна лабораторія. З її пробірок вийшли унікальні препарати, що не поступаються перед зарубіжними аналогами. Наприклад, лікувальний бальзам «Фіто-СД», виконаний на основі лікарських трав, які ростуть в Україні.

А нещодавно хімфарм налагодив випуск унікального подарунка для серця — «АТФ-лонг». «Сердечникам» добре відомий цей препарат, який донедавна був лише в ін'єкціях. Таблетки «АТФ-лонг» удвічі активніші від «укольної» форми. Їх навіть ковтати не треба. Поклав під язик — і на здоров'я!

Ольга ВАУЛІНА.

Фото Юрія САПОЖНИКОВА.

Редактор номера Віталій ЖЕЖЕРА.
Перший заступник головного редактора Анатолій ГОРЛОВ.
Редколегія: Олександр БІЛИК, Леонід БРОВЧЕНКО, Віталій ЖЕЖЕРА, Володимир КРАСНОДЕМСЬКИЙ, Світлана ПИСАРЕНКО, Анатолій СОЛОНСЬКИЙ, Віталій СУДДЯ.
Головний редактор Сергій ПРАВДЕНКО.

◊ За зміст та достовірність інформації у рекламних публікаціях відповідальність несе рекламодавець.
◊ Редакція не завжди поділяє позицію авторів публікацій.
◊ За точність викладених фактів відповідальність несе автор.
◊ Рукописів не повертаємо.
◊ Листування з читачами — тільки на сторінках газети.

Свідоцтво про реєстрацію періодичного друкованого видання — КВ № 1 від 26.05.1994 р.

Газета виходить 5 разів на тиждень (крім неділі й понеділка) українською і російською мовами. Індекс 60955. Загальний тираж 236694.

Комбінат друку видавництва «Преса України». 03047, Київ-47, проспект Перемоги, 50

Зам. 0311224.
1 2 3 4 5 6 7 8 9 0

Голос України
Газета виходить з 1 січня 1991 року.
Адреса ВР України: 252019, м. Київ-19, вул. М. Грушевського, 5.
Адреса редакції: 03047, Київ-47, вул. Нестерова, 4.
ТЕЛЕФОНИ: для довідок — 441-88-23; телефакс — 224-72-54; відділ реклами — 441-86-50, 441-89-34, 441-89-44; телефакс — 449-85-62.
E-mail: sekret@golos.relc.com

Засновник і видавець – Верховна Рада України